

AUTOREFERAT

1. Dane osobowe.
2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe.
3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych.
4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz.595 ze zm.).
5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych.

1. Dane osobowe:

Witold Mazurek; Instytut Nauk o Polityce i Administracji - Akademia Ignatianum,
Kraków ul. Kopernika 26.

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe:

- rok 2000 – tytuł magistra na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie im. KEN na kierunku pedagogika o specjalności wychowanie obronne. Tytuł pracy magisterskiej: Reformy edukacji od czasów KEN do 2000 roku; promotor dr hab. Sławomir Mazur prof. UP.
- rok 2000 – 2001 – studia podyplomowe na Uniwersytecie Warszawskim, Instytut Stosunków Międzynarodowych – kierunek Bezpieczeństwo Narodowe, który powstał przy współdziałaniu Akademii Obrony Narodowej i Biura Bezpieczeństwa Narodowego.
- rok 2003 – staż w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego, który ukończyłem z wyróżnieniem.
- rok 2012 – studia III stopnia tytuł doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie na Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach, tytuł rozprawy: „Kuratela sądowa w kształtowaniu warunków bezpieczeństwa dzieci i młodzieży; promotor prof. Bożena Muchacka; recenzenci: prof. dr hab. Jerzy Kunikowski i prof. dr hab. Bogdan Szulc.
- Rok 2017 – staż naukowy w Instytucie Bezpieczeństwa Narodowego Wydziału Nauk o Bezpieczeństwie Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych:

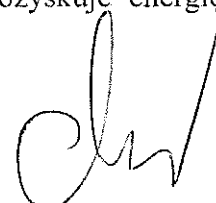
- Szkoła Wyższa im. Bogdana Jańskiego, Wydział Zamiejscowy w Krakowie – Adiunkt oraz Kierownik studiów podyplomowych „Edukacja dla bezpieczeństwa”.
- Krakowska Akademia im. A.F. Modrzewskiego w Krakowie – Wykładowca.
- Akademia Ignatianum w Krakowie – Adiunkt – nadal oraz kierownik studiów podyplomowych.
- Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku Wydz. Zamiejscowy w Nowym Targu – Adiunkt – nadal.

4. Tytuł osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65, poz.595 ze zm.):

„Brudny Terroryzm. Zagrożenia Terrorystyczne w Energetyce Jądrowej” ISBN 978-83-7614-327-9 (AIK), ISBN 978-83-277-1414-5 (WAM), Kraków 2017, str. 195. Recenzenci: prof. dr hab. Robert Zawłocki oraz dr hab. Miron Lakomy.

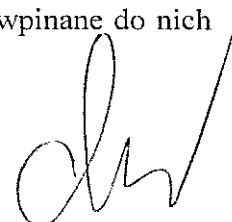
Monografia pt. „Brudny Terroryzm. Zagrożenia Terrorystyczne w Energetyce Jądrowej” jest swego rodzaju konkluzją związaną z zagrożeniami dla fenomenu bezpieczeństwa w kontekście sektora energetyki jądrowej i stanowi główny nurt ewaluacji moich zainteresowań naukowych, stanowiących nierozwalny związek oscylujący w obszarze nauk o bezpieczeństwie. Z analiz dotyczących największych na świecie katastrof elektrowni nuklearnych wynika, że najsłabszym ogniwem w łańcuchu bezpieczeństwa nuklearnego od zawsze był człowiek: narażając instalacje na awarie poprzez brak wyobraźni, czy też poprzez niedostosowywanie zabezpieczeń do zmieniających się warunków w których instalacje funkcjonują.

W niniejszej monografii przedstawiłem problematykę dotyczącą bezpieczeństwa państwa w kontekście zagrożeń terrorystycznych dla sektora związanego z energetyką jądrową w zestawieniu z uregulowaniami prawnymi na przykładzie wybranych państw Unii Europejskiej. Dokonałem analizy systemu prawnego i obowiązujących procedur w prawodawstwie polskim, obejmujących swym zakresem bezpieczeństwo funkcjonowania sektora energetyki jądrowej. Polska nie pozyskuje obecnie energii z elektrowni nuklearnych, a jedyny działający dziś reaktor jądrowy na terenie naszego kraju ma charakter badawczy. Mając na uwadze fakt, że większość krajów sąsiadujących z Polską pozyskuje energię

z instalacji jądrowych oraz uwzględniając plany polskiego rządu w tym zakresie, koniecznym wydaje się dostosowanie prawodawstwa polskiego do ciągle zmieniających się zagrożeń bezpieczeństwa, obejmujących swym zakresem również zagrożenia dla energetyki nuklearnej. Instalacje pozyskujące energię nuklearną na całym świecie, stale narażone są na awarie, wypadki oraz stanowią potencjalne cele ataków terrorystycznych. Zamierzony zamach na obiekty tego typu, czy wykorzystanie materiałów promieniotwórczych do przeprowadzenia ataku terrorystycznego, mógłby przynieść skutki porównywalne z awariami w Czarnobylu i Fukushima Daichi.

Nawiązując również do moich poprzednich publikacji m.in.: „Oblicza Bezpieczeństwa. Miejsce energetyki nuklearnej w bezpieczeństwie energetycznym krajów Unii Europejskiej”, obiekty biorące udział w procesie pozyskiwania, przetwarzania i utylizowania paliwa nuklearnego (zakłady, transporty czy składowiska) posiadają bardzo dobrze rozwinięte systemy bezpieczeństwa fizycznego, jednak nie mogą być uznane za wystarczające mając na uwadze czynnik ludzki. W opracowaniu dokonałem analizy przebiegu wymienionych awarii. Moim zdaniem, newralgicznym punktem instalacji nuklearnych jest system chłodzenia reaktora oraz zbiorników z paliwem jądrowym. W dobie obecnych zagrożeń kluczowe wydają się być szeroko pojęte elektroniczne systemy bezpieczeństwa, w których skład wchodzi zarówno instalacje sygnalizujące włamania lub napady, jak też systemy: kontroli dostępu, dozoru telewizyjnego, sygnalizacji pożarowej czy ostrzegawczo-ewakuacyjnej. System zarządzania bezpieczeństwem obiektu umożliwia zdalną kontrolę, wizualizację przesyłanych informacji. Należy jednak podkreślić, że chociaż elektroniczne systemy bezpieczeństwa podnoszą ogólny poziom bezpieczeństwa, to nie stanowią jednak bariery nie do przebycia. Zdalny dostęp do nich może być potencjalną drogą do ich unieszkodliwienia, zwłaszcza jeżeli weźmiemy pod uwagę możliwość cyberataku. Należy zauważyć, że przy obecnym rozwoju technologii, aby zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu systemu bezpieczeństwa elektrowni, nie jest już konieczne fizyczne zbliżenie się sabotażysty do instalacji. Aby dokonać cyberataku wystarczy komputer, połączenie z Internetem oraz sprawny haker, jego efekty mogą być równie tragiczne jak w Czarnobylu czy Fukushima. Tego typu zagrożenia dla fenomenu bezpieczeństwa wydają się być jednak niedostrzegane przez branżę energetyczną, choć wiele takich ataków miało już miejsce. Wiele elektrowni jądrowych posiada systemy kontroli z otwartym dostępem internetowym, a te mogą zostać zinfiltrowane. Czasem nawet systemy bezpieczeństwa niepodłączone bezpośrednio do sieci ogólnosiwiatowej mogą zostać zainfekowane poprzez wpinane do nich

urządzenia zewnętrzne, takie jak laptopy czy dyski zewnętrzne (np. kradzież karty dostępu do wnętrza elektrowni jądrowej – Francja).

Przedmiotem badań przedstawionych w monografii „Brudny Terroryzm. Zagrożenia Terrorystyczne w Energetyce Jądrowej” jest obowiązujący stan prawny w obszarze zabezpieczeń przed cyberatakami na obiekty jądrowe. Celem diagnostycznym tych badań jest rozpoznanie przygotowania stanu prawnego na cyberataki, skierowane przeciwko obiektom jądrowym w wybranych krajach Unii Europejskiej – badania porównawcze w tym zakresie odnoszą się do Republiki Francuskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Wielkiej Brytanii, Republiki Czech, Republiki Rumunii i Rzeczypospolitej Polski. Celem wyjaśniającym tych badań jest pokazanie procedur bezpieczeństwa i ich funkcjonalności oraz przedstawienie możliwych zastosowań w rzeczywistości. Celem prognostycznym jest zaprezentowanie kierunków zmian procedur w zakresie stosowanych metod ochrony obiektów jądrowych. Głównym zagadnieniem badawczym niniejszej publikacji jest związek pomiędzy możliwościami przeprowadzenia cyberataku na obiekty nuklearne, mimo stosowania w tych obiektach wysokich standardów zabezpieczeń fizyczno-technicznych w odniesieniu do obowiązującego stanu prawnego w tym zakresie w Polsce. Tak sformułowane cele wpłynęły na ostateczny kształt problemów badawczych przeze mnie wyodrębnionych i rozwiązywanych:

- zdefiniowanie pojęcia „Brudny terroryzm”;
- analiza oraz weryfikacja prawnych aspektów bezpieczeństwa elektrowni nuklearnych i materiałów promieniotwórczych w krajach od dawna pozyskujących w ten sposób energię w kontekście wykorzystania najdogodniejszych rozwiązań prawnych w badaniach nad bezpieczeństwem w Rzeczypospolitej Polskiej;
- zebranie oraz usystematyzowanie rozwiązań formalno – prawnych i organizacyjnych w obszarze zabezpieczenia instalacji nuklearnych przed atakiem terrorystycznym w Rzeczypospolitej Polskiej, przegląd procedur prawnych na wypadek zaistnienia zagrożeń terrorystycznych, ocena przygotowania prawnego do zabezpieczenia potencjalnej elektrowni nuklearnej również przed cyberatakami;

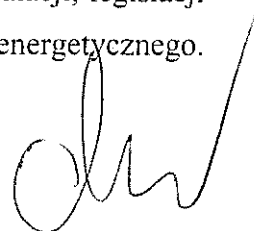

- określenie zakresu zjawiska oraz realnego zagrożenia dla bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej w kontekście wykorzystania instalacji energetyki nuklearnej jako potencjalnego celu ataku.

Koncepcja przedmiotowej pracy zakładała znaczący udział jednostek państwa w kształtowaniu statusu prawnego w obszarze badań nad bezpieczeństwem sektora energetyki nuklearnej w Rzeczypospolitej Polskiej i na świecie. Należało przewidzieć możliwe zagrożenia oraz uregulować prawnie nie tylko konsekwencje dla sprawców, ale również sposoby zapobiegania wystąpieniu zagrożeń oraz ewentualne możliwości poradzenia sobie z ich konsekwencjami.

W celu osiągnięcia zamierzonych celów i rozwiązania problemów badawczych dobrałem odpowiednie metody oraz narzędzia badawcze. Jako podstawową metodę wykorzystałem analizę i krytykę piśmiennictwa, a badaniu poddałem przede wszystkim obowiązujące w Polsce akty prawne oraz inne dokumenty i procedury traktujące o bezpieczeństwie na wypadek zagrożeń terrorystycznych. Z uwagi na brak możliwości przeprowadzenia badań naukowych metodami obserwacyjnymi czy jakościowymi oparłem się na analizie danych pochodzących ze źródeł archiwalnych, dokumentów i mass mediów. To pozwoliło mi na przeprowadzenie i uporządkowanie badań, wcześniejszych przedsięwzięć naukowych i publikacji oraz stworzeniu analityczno-syntetycznego sprawozdania z dotychczasowego stanu wiedzy w zakresie bezpieczeństwa energetyki nuklearnej, bazując na dostępnej literaturze fachowej i naukowej.

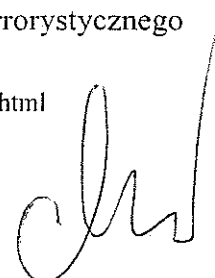
W mniejszym stopniu przy przygotowaniu publikacji wykorzystałem również metodę analizy instytucjonalno-prawnej oraz metodę porównawczą, aby wykazać analogie i różnice organizacyjne czy legislacyjne wśród wybranych państw europejskich dysponujących energetyką nuklearną, a także pretendującą do tego miana Rzeczypospolitą Polską. Badania analityczne uzupełniłem syntezą polegającą na całościowym ujęciu przedmiotu badań i jego opisie. Na potrzeby przeprowadzanych badań naukowych przeanalizowałem zapisy aktualnych dokumentów programowych, takich jak „Program Polskiej Energetyki Jądrowej”, „Polityka ochrony cyberprzestrzeni Rzeczypospolitej Polskiej”, czy „Doktryna Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej”. Ponadto wiele uwagi poświęciłem materiałom publikowanym przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej, zawierającym zarówno opis państw z punktu widzenia energetyki nuklearnej – samych instalacji, legislacji czy organów kontrolnych, jak też dane statystyczne dotyczące sektora energetycznego.

Ważną pozycją bibliograficzną, w mojej ocenie z punktu widzenia energetyki nuklearnej jest „Energetyka jądrowa w Polsce” wydana w 2012 roku pod redakcją Kazimierza Jelenia i Zbigniewa Rau. Publikacja ta składa się z ponad pięćdziesięciu artykułów naukowych, opracowanych przez wielu specjalistów z różnych dziedzin związanych z energetyką nuklearną. Wyróżniono w niej pięć obszarów, w których zawarto opracowania dotyczące: podstaw energetyki jądrowej, technologii reaktorów energetycznych, bezpieczeństwa elektrowni jądrowych, energetyki jądrowej w Rzeczypospolitej Polskiej oraz społecznych i środowiskowych aspektów energetyki jądrowej. Dobór pozycji bibliograficznych oparty został o dostępność poszczególnych pozycji dla opinii publicznej, których, biorąc pod uwagę zakres bezpieczeństwa energetyki nuklearnej publikacji czy aktów prawnych, szczególnie w języku polskim jest bardzo mało. W Rzeczypospolitej Polskiej, również liczba aktów prawnych obejmujących problematykę monografii jest dość skąpa, zwłaszcza, że Polska nie posiada obecnie elektrowni jądrowej. Projekt budowy pierwszego takiego zakładu na terytorium Rzeczypospolitej Polski został zawieszony w styczniu 2017, a minister energii Krzysztof Tchórzewski wspominał wówczas, że może on zostać ostatecznie porzucony¹.

Chcąc zwrócić uwagę czytelnika na realne i coraz bardziej powszechne zagrożenie, jakim staje się tak zwany „brudny terroryzm”, również dla Rzeczypospolitej Polski oraz brak badań nad bezpieczeństwem w tym zakresie, podjąłem próbę zdefiniowania tego zjawiska jako: nieuprawniony dostęp, obrót i przetwarzanie materiałów związanych z energią nuklearną (jądrową), mający na celu wymuszenie określonych zachowań lub zastraszenie rządów lub dla osiągnięcia celów politycznych, religijnych, ideologicznych, obejmujący swym zasięgiem jak największe terytorium, a skutki ataku mają negatywnie oddziaływać na wszystkie sfery życia ludzi w długim horyzoncie czasowym. Rozważając wyżej zdefiniowane zagadnienie należy zauważyć jak ogromnym zagrożeniem jest to zjawisko dla każdej elektrowni nuklearnej jak również innych instalacji biorących udział w złożonym procesie pozyskiwania energii z reakcji termojądrowych. Szczególnie biorąc pod uwagę fakt, iż zakup materiałów radioaktywnych jest wysoce kontrolowany zarówno przez wewnętrzne organy państwowe jak i wyspecjalizowane organizacje międzynarodowe. Inspiracją do podjęcia przeze mnie badań w opisywanym obszarze bezpieczeństwa był bardzo ważny, ale mało popularny w rodzimej literaturze naukowej temat oscylujący wokół szeroko pojętych zagrożeń natury terrorystycznej dla bezpieczeństwa państwa w kontekście energetyki nuklearnej. Wykazanie paraleli pomiędzy możliwościami wystąpienia ataku terrorystycznego

¹ Zob.: <http://biznes.trojmiasto.pl/Rzad-wycofuje-sie-z-budowy-elektrowni-atomowej-n109467.html>

na elektrownię nuklearną i jego wpływem na poziom bezpieczeństwa państwa i regionu. Kolejnym czynnikiem inspirującym mnie do podjęcia próby usystematyzowania obszaru związanego z ewentualnym wystąpieniem zagrożeń dla bezpieczeństwa, związanych z tzw. „brudnym terroryzmem” był fakt, że w Rzeczypospolitej Polskiej od lat mówi się o budowie instalacji nuklearnej do produkcji energii oraz podniesienie świadomości dotyczącej ewentualnych zagrożeń, problemów, także niedoprecyzowań natury prawnej w interdyscyplinarnym ujęciu wpływu infrastruktury jądrowej na kształtowanie poziomu bezpieczeństwa w Polsce. Powstała książka, jest głównie efektem stale poszerzającego się zakresu moich zainteresowań naukowych w obrębie interdyscyplinarnej problematyki ściśle związanej z szeroko pojętym bezpieczeństwem. To właśnie w obszarze nauk o bezpieczeństwie, zachodzą w ostatnim czasie jedne z największych zmian, które są wynikiem m.in. ciągle poszerzanego spektrum zagrożeń natury terrorystycznej, ewaluacji metod i sposobów działania różnego rodzaju grup określanych mianem terrorystycznych. Integracja Polski z Unią Europejską oraz otwarcie granic, nie pozwala zachować bierności w rozwoju dziedziny nauk o bezpieczeństwie.

W rozdziale 1 pt.: „Znaczenie energetyki nuklearnej we współczesnym świecie” dokonałem wprowadzenia w tematykę energetyki nuklearnej skupiając się na ujęciu historycznym oraz ewaluacji energetyki nuklearnej. Poruszyłem również kwestie związane ze znaczeniem energetyki nuklearnej w strukturze światowego bilansu energetycznego. Przywołałem wybrane stanowiska naukowców, które podkreślają wieloaspektowość analizowanego problemu, jego znaczenie dla modelu funkcjonowania społecznego i kulturowego, a także priorytetowości energii jądrowej na świecie z uwzględnieniem chronologii faktograficzno-historycznej.

W rozdziale 2 pt.: „Energetyka nuklearna a współczesne zagrożenie terroryzmem” podjąłem próbę zwrócenia uwagi czytelnika na elektrownie jądrowe, ukazując je jako kluczowe elementy infrastruktury krytycznej każdego państwa. Przedstawiłem, również w ujęciu faktograficznym potencjalne zagrożenia związane z uznaniem przez terrorystów elektrowni nuklearnej jako celu ataku. Kładąc nacisk na fakt, iż elektrownie nuklearne są bardzo kuszącym celem dla grup terrorystycznych, gdyż udany atak może spowodować nieodwracalne skutki dla ludności, obszarów o zasięgu wręcz ogólnoswiatowym i potężnym rozgłosie medialnym, a więc skutkach jakie stawia sobie współczesny terroryzm.

W rozdziale. opisałem również kwestie związane z zagrożeniami płynącymi z wykorzystania materiałów rozszczepialnych do celów przestępczych.

W rozdziale 3 pt.: „Bezpieczeństwo energii nuklearnej na przykładzie wybranych krajów Unii Europejskiej” zaprezentowałem problematykę związaną z wykorzystaniem energii elektrycznej we współczesnym świecie. Zwróciłem uwagę czytelnika na fakt ciągle rosnącego zapotrzebowania na energię elektryczną, która jest wykorzystywana praktycznie we wszystkich sferach życia. Zwróciłem, również uwagę na poszczególne etapy cyklu paliwowego, które mogą powodować liczne zagrożenia oraz sposoby jej wytwarzania przez poszczególne rodzaje elektrowni. Podjąłem próbę analizy wybranych systemów energetyki nuklearnej UE: Republiki Francji, Republiki Federalnej Niemiec, Wielkiej Brytanii, Republiki Czech i Republiki Rumunii. Analizując wybrane systemy energetyki nuklearnej, szczególną uwagę zwróciłem na istotne zagadnienia: potrzeby energetyczne opisywanych krajów, systemy energetyczne, ewolucję struktury produkcji energii elektrycznej oraz dokonałem analizy rozwiązań formalnoprawnych i organizacyjnych w obszarze zabezpieczenia instalacji nuklearnych przed atakiem terrorystycznym.

W rozdziale 4 pt.: „Polska a bezpieczeństwo energetyki nuklearnej” skupiłem się na problematyce bezpieczeństwa w kontekście potrzeb energetycznych, przeanalizowałem system energetyczny poddając analizie politykę energetyczną Rzeczypospolitej Polski do 2025 roku uchwaloną przez Radę Ministrów. Omówiłem strukturę produkcji energii elektrycznej wykazując ewolucję i progres w tym zakresie. Opisałem stan faktyczny mający miejsce w Rzeczypospolitej Polskiej w kontekście posiadania reaktorów jądrowych – reaktor badawczy „MARIA”. W dalszej części dokonałem analizy obowiązujących rozwiązań formalnoprawnych i organizacyjnych w obszarze badań nad bezpieczeństwem instalacji nuklearnych przed atakiem terrorystycznym w Polsce.

W rozdziale 5 pt.: „Bezpieczeństwo energetyki nuklearnej a zagrożenia terrorystyczne” podjąłem kwestie ściśle związane z obszarem badań nad bezpieczeństwem fizycznym potencjalnych obiektów nuklearnych w Rzeczypospolitej Polskiej. Zaprezentowałem przykłady rozwiązań ochrony fizycznej obiektów nuklearnych funkcjonujących już w Unii Europejskiej. Przedstawiłem incydenty mające miejsce w ostatnim czasie oraz mające na celu uzyskanie dostępu do obszarów ściśle chronionych w ramach instalacji nuklearnych (kradzież kart dostępu pracownikom elektrowni jądrowych). Zwróciłem szczególną uwagę na kwestie związane z nową metodą ataku terrorystycznego –

cyberatakiem. Dokonałem analizy rozwiązań formalnoprawnych w związku z obszarem badań nad bezpieczeństwem obiektów nuklearnych obowiązujących w Polsce.

W zawartych przeze mnie wnioskach stwierdziłem, że energetyka nuklearna jest nadal rozwojową gałęzią przemysłu energetycznego, pomimo potencjalnych zagrożeń związanych z awariami i katastrofami. Państwa pozyskujące energię z elektrowni jądrowych, m.in. bazując na analizie zdarzeń i doświadczeń na świecie, obrały diametralnie różne rozwiązania odnośnie instalacji nuklearnych w swoich krajach. Od jak najszybszego zamknięcia wszystkich elektrowni jądrowych np. Republika Federalna Niemiec, poprzez dalsze wykorzystywanie instalacji jądrowych do czasu ich wyeksploatowania np. Republika Francuska, aż po budowę nowych reaktorów w miejsce wyłączanych, np. Wielka Brytania. Natomiast państwa takie jak Republika Rumunii i Republika Czech nie opowiedziały się ostatecznie za kontynuacją tej gałęzi energetyki, choć pierwotnie zakładały znaczny jej rozwój. Podobnie wygląda trend światowy, choć największe pod względem ludności państwa świata podjęły decyzję o rozwoju energetyki nuklearnej na swoim terytorium – Chiny głównie z powodu szybkiego zwiększenia pozyskiwania energii dla celów rozwoju gospodarczego państwa, natomiast w przypadku Indii powodem jest wprowadzenie na rynek jak najtańszej energii elektrycznej.

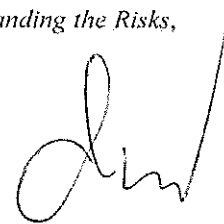
Moje rozważania dotyczące kwestii uregulowań prawnych ściśle związanych z zabezpieczeniami elektrowni nuklearnych oraz wszelkich instalacji i transportów mających związek z materiałami nuklearnymi są na bieżąco modyfikowane i uaktualniane. Zabezpieczenia fizyczne elektrowni atomowych stają się coraz bardziej rygorystyczne. Oczywistym wydaje się, że zabezpieczenie elektrowni jądrowej, która jest kluczowym elementem infrastruktury krytycznej, przed potencjalnym zamachem terrorystycznym jest zadaniem niezwykle złożonym, obejmującym swym zakresem zarówno działania organizacyjne, planistyczne, konstrukcyjne i technologiczne. Należy jednak pamiętać, że dla zagwarantowania bezpieczeństwa niezbędne są ciągle badania w obszarze bezpieczeństwa, analizy, monitoring oraz bieżące modyfikacje wynikające z nowopowstających zagrożeń. Podobnie w Rzeczypospolitej Polskiej, planowana jest budowa elektrowni nuklearnej, a w dalszej perspektywie jej rozwój. Oznacza to wzrost zagrożenia ewentualnymi atakami terrorystycznymi na same instalacje w celu ich zniszczenia lub, co bardziej prawdopodobne, pozyskania materiałów promieniotwórczych do użycia ich w innym miejscu jako broni. Coraz bardziej realny jest również scenariusz, w którym atak cyberterrorystyczny wywoła znaczącą

awarię elektrowni nuklearnej. Silnie zaakcentowałem szczerą potrzebę przygotowanie państwa polskiego na zagrożenia cybernetyczne – większość systemów jest w trakcie budowy lub testowania oraz brak badań naukowych w obszarze bezpieczeństwa nuklearnego, a także brak uregulowań formalnoprawnych w tej dziedzinie, którą mogłaby być m.in. „Ustawa o cyberbezpieczeństwie”. Nie tylko Rzeczpospolita Polska ma zaległości w tym zakresie, gdyż wystarczyło prześledzić zapisy dotyczące aktów prawnych poszczególnych państw, by zauważyć, że temat cyberbezpieczeństwa nie pojawia się w żadnym akcie prawnym dotyczącym energetyki nuklearnej. Niestety prowadzi to bezpośrednio do wniosku, jak niewiele uwagi poświęcono temu jakże ważnemu zagrożeniu. Zwłaszcza jeśli weźmiemy pod uwagę chociażby możliwość włamania się do sieci sterowania systemami elektrowni i wywołanie awarii układu chłodzenia reaktora, czego efekty można było obserwować w Three Mile Island, Czarnobylu czy Fukushima.

W publikacji dowiodłem, że istnieje realna możliwość przeprowadzenia cyberataku na elektrownię nuklearną. mimo stosowania w tych obiektach wysokich standardów zabezpieczeń fizyczno-technicznych. Przywołałem przykłady, że zagrożenie jest już realne, co potwierdza m.in. raport opracowany przez Chatham House dotyczący bezpieczeństwa cybernetycznego instalacji nuklearnych². Dokument ten jest wynikiem projektu badawczego trwającego 18 miesięcy i koncentrującego się na uzyskaniu informacji od osób zawodowo zajmujących się bezpieczeństwem cybernetycznym oraz energetyką nuklearną. Wybrano 30 ekspertów z różnych krajów (Republiki Francuskiej, Japoni, Kanada, Republiki Federacji Niemiec, Federacji Rosyjskiej, Stanów Zjednoczonych, Ukrainy, Wielkiej Brytanii), instytucji (państwowych, przemysłu energetycznego) oraz środowiska akademickiego i organizacji międzynarodowych. Na podstawie wywiadów wskazano przykłady ataków na instalacje nuklearne, które miały miejsce na całym świecie, dowodząc realnego zagrożenia cyberterroryzmem, począwszy od kradzieży danych, a skończywszy na uwolnieniu do środowiska promieniowania jonizującego. Już w 1992 roku w elektrowni Ignalina na Litwie, jeden z pracowników celowo zainfekował wirusem system kontroli – jak twierdził, by zwrócić uwagę na podatność systemu na zagrożenia cybernetyczne. Sprawca został aresztowany, ale cały incydent nie miał żadnych konsekwencji, poza uświadomieniem specjalistom, jak łatwo pracownik mógłby wyrządzić realną szkodę na olbrzymią skalę. Najgłośniejszym do tej pory atakiem elektronicznym na instalacje nuklearne był incydent

² Zob.: C. Bylon, R. Brunt, D. Livingstone, *Cyber Security at Civil Nuclear Facilities. Understanding the Risks*, Chatham House Report, London 2015.

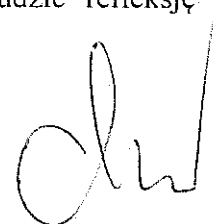

w irańskich instalacjach nuklearnych Natanz (ośrodek wzbogacania paliwa jądrowego) i Bushehr (irańska elektrownia nuklearna), gdzie do systemów sterowania został wprowadzony wirus Stuxnet, który ostatecznie doprowadził do uszkodzenia około tysiąca wirówek w zakładach Natanz. Raport przedstawia szczegółowo jeszcze kilka innych ingerencji w instalacje nuklearne, w których następowały mniej lub bardziej poważne usterki systemów kontroli, często wynikające z nieświadomości lub braku ostrożności pracowników. Przywołałem m.in. przypadki pozostawiania na noc podłączonych do sieci prywatnych laptopów pracowników, niezmienniania domyślnych, fabrycznych loginów i haseł do systemów, nawet tak ważnych jak systemy regulujące procesy nuklearne w elektrowniach. Dokument ten ujawnia, że do tej pory odnotowano oficjalnie ponad pięćdziesiąt ataków cybernetycznych na systemy kontroli elektrowni nuklearnych na całym świecie. Jednym z powodów tak „małej” liczby jest m.in. zła klasyfikacja włamań do sieci lub brak widocznego śladu przestępcy ingerencji w system. Ponadto z wiadomych powodów informacje o tego typu zdarzeniach często nie trafiają do opinii publicznej. Natomiast nawet w przypadkach, gdy incydent zostanie prawidłowo zakwalifikowany, niewiele państw posiada odpowiednie środki prawne, by ścigać i karać cyberterrorystów, gdyż często prawa krajowe nie definiują zjawiska cyberterroryzmu.

W świetle przedstawionych wyżej informacji, opracowana przeze mnie definicja brudnego terroryzmu nabiera nowego znaczenia, gdyż obecnie terrorysta nie musi znajdować się w okolicy materiału promieniotwórczego, by móc wykorzystać go dla swoich celów. Realne zagrożenie brudnym terroryzmem jednoznacznie wskazuje jak pilne i niezbędne jest wprowadzenie w Rzeczpospolitej Polskiej regulacji i systemów ochrony przed cyberatakami. Jeszcze zanim pierwsza polska elektrownia jądrowa rozpocznie pracę i zostanie włączona do sieci energetycznej władza ustawodawcza mając na uwadze bezpieczeństwo państwa musi wprowadzić odpowiednie uregulowania prawne w tym zakresie.

Publikacja wieńcząca mój dorobek naukowy jest podstawą do budowania i szerzenia wiedzy o dość nowym i wciąż jeszcze niewystarczająco rozpoznanym zjawisku traktującym o bezpieczeństwie elektrowni nuklearnych i materiałów promieniotwórczych zarówno w krajach od dawna pozyskujących energię z elektrowni nuklearnych, jak i państw pretendujących do tego grona jakim jest Rzeczpospolita Polska.

Publikacja w moim odczuciu, stanowi impuls dla naukowców zajmujących się fenomenem bezpieczeństwa, jego interdyscyplinarnością oraz winna wzbudzić refleksję

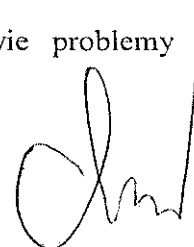

władzy ustawodawczej Rzeczypospolitej Polskiej odpowiadającej za procesy legislacyjne. Bierność w dostosowywaniu prawodawstwa do nowo zaistniałych problemów stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. Wywodzę również wniosek, że stopień przygotowania prawnego Polski do zabezpieczenia potencjalnej elektrowni nuklearnej, między innymi przed cyberatakami, jest niewystarczający i powinien zostać uzupełniony przez prawodawców.

Prezentowana rozprawa wnosi do nauk o bezpieczeństwie ważne wątki teoretyczne na które składają się m.in. przytaczane faktograficznie zdarzenia ściśle związane z energetyką nuklearną oraz w mojej ocenie ukazuje obszary niszowe w zakresie formalnoprawnym i organizacyjnym sfery bezpieczeństwa wewnętrznego Polski, co również ukazuje jej walor użytkowy. Założyłem, że niniejsza praca wniesie istotny wkład w naukową eksplorację problematyki kształtowania bezpieczeństwa państwa. W mojej ocenie stanowi początek, wprowadzenie do polemiki naukowej na niwie dalszych badań naukowych w obszarze interdyscyplinarności nauk o bezpieczeństwie. Jestem przekonany, że udało mi się w znacznym stopniu uporządkować, poszerzyć i usystematyzować wiedzę z zakresu bezpieczeństwa w obszarze energetyki jądrowej.

Monografia rozpoczyna się wstępem, kontynuowana jest w pięciu rozdziałach, wzbogacona 19 tabelami, 29 pozycjami bibliografii oraz 10 pozycjami źródeł internetowych z indeksem osób oraz zakończeniem i angielskojęzycznym abstraktem. Jednocześnie skondensowana na 195 stronach jest zwięźczeniem mojego dotychczasowego dorobku naukowego w interdyscyplinarnym ujęciu fenomenu bezpieczeństwa. Podjąłem w niej dyskusję na temat bezpieczeństwa w nowym jego aspekcie – brudnego terroryzmu, a raczej niebezpieczeństw jakie zagrażają polskiemu społeczeństwu. Publikacja stanowi impuls do różnego rodzaju przedsięwzięć naukowych, mających na celu udoskonalenie systemu bezpieczeństwa, stanowi swojego rodzaju apel skierowany do ekspertów z grona ludzi nauki i praktyki, którzy powinni podjąć kolejne działania w obszarze badań zachowań wybranych elementów systemu bezpieczeństwa państwa, jego interdyscyplinarności oraz nadal wskazywać obszary wymagające doskonalenia.

Nadto, w mojej ocenie, podejmuję bardzo ważny, choć mało popularny w rodzimej literaturze naukowej temat szeroko pojętych zagrożeń terrorystycznych dla energetyki atomowej głównie, w kontekście bezpieczeństwa narodowego naszego kraju. Natomiast sformułowane, jednocześnie głęboko osadzone w nauce o bezpieczeństwie problemy

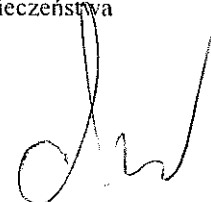
dotyczące związku pomiędzy możliwościami przeprowadzenia cyberataku na elektrownię nuklearną a bezpieczeństwem państwa w nauce o bezpieczeństwie do tej pory nie były poruszane w ramach odrębnego kompleksowego opracowania. Jest więc to problem z jednej strony bardzo ważny, a z drugiej wciąż jeszcze niedostatecznie naukowo opracowany, co w mojej ocenie podnosi naukowy i merytoryczny walor mojej pracy.

W moim odczuciu, co do którego jestem przekonany, obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa obywateli ciąży bezpośrednio na władzy wykonawczej i ustawodawczej oraz winien znajdować swoje oparcie w przepisach powszechnie obowiązującego prawa. System prawny zaś powinien być przedmiotem troski o fizyczne przetrwanie społeczeństwa w wymiarze lokalnym, regionalnym i krajowym z zachowaniem kompetencji poszczególnych struktur organizacyjnych państwa oraz podlegać systematycznemu doskonaleniu. Permanentne doskonalenie prawa, promowanie bezpieczeństwa, działalność edukacyjna jest niezbędne na wszystkich poziomach organizacyjnych państwa we wszystkich środowiskach i w każdym czasie.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych:

Obserwując zmieniające się tendencje w rozumieniu istoty bezpieczeństwa, szerokie możliwości badawcze, skłaniające do poszukiwań wykraczających poza utarte schematy, postanowiłem swoją karierę naukową poświęcić zgłębieniu fenomenu bezpieczeństwa w jak najszerszym możliwym zakresie. Wychodząc z założenia, że bezpieczeństwo w głównej mierze zależy od rozwoju stosunków społecznych, dokonującego się w kontekście takich najważniejszych uwarunkowań, jak postęp naukowo – techniczny, determinanty kulturowo – cywilizacyjne oraz cechy stosunków międzynarodowych. Jego pojmowanie i konceptualizacja będą przebiegały w zależności od procesów zachodzących w środowisku międzynarodowym i wewnętrznym państwa, w tym w zależności od postrzeganych wyzwań, zagrożeń, ryzyka i szans³. Coraz większego znaczenia nabierają sprawy bezpieczeństwa jednostek i grup społecznych w kształtującej się społeczności globalnej zwłaszcza w obliczu fali terroryzmu. To szczególnego rodzaju bezpieczeństwo ludzkie jest najbardziej wszechstronną i zaawansowaną koncepcją bezpieczeństwa w odniesieniu do człowieka jako jego podmiotu. Odnosi się do jakości życia ludzi w społeczeństwie i państwie. Bliska jest mi koncepcja centralnego zainteresowania ludzkim życiem i godnością w myśleniu o bezpieczeństwie.

³ Zob.: S. Koziej, *Między piekłem a rajem: szare bezpieczeństwo na progu XXI wieku*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2006, s. 11; A. Dawidczyk, *Nowe wyzwania, zagrożenia i szanse dla bezpieczeństwa Polski u progu XXI wieku*, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2001, s. 39-50.

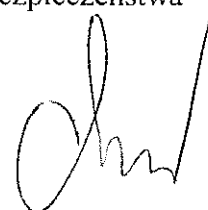

W warunkach globalizacji dochodzi do przenikania się i warunkowania bezpieczeństwa wewnętrznego państwa ze środowiskiem międzynarodowym we wzajemnych procesach internalizacji i eksternalizacji. Skoordynowane wysiłki podejmowane przez instytucje państwa zmierzające do realizacji szeroko zakreślonych celów na nowo definiują pojęcie bezpieczeństwa wewnętrznego. Obecnie w spektrum tego bezpieczeństwa znajduje się m.in.: przeciwdziałanie skutkom katastrof, likwidowanie ich następstw i przywracanie stanu sprzed kryzysu, ochrona kluczowej infrastruktury państwa, jego instytucji demokratycznych i bezpieczeństwa obywateli, zwiększenie efektywności funkcjonowania służb porządkowych, ratowniczych i bezpieczeństwa w sferach wewnętrznego funkcjonowania państwa.

Moje zainteresowania naukowo-badawcze właściwie od początku trwania studiów koncentrowały się wokół problematyki bezpieczeństwa, jego interdyscyplinarności a także wielopłaszczyznowości. Rozwój polegał na tym, że w początkowym okresie w obszarze moich zainteresowań znajdowały się zagadnienia związane z bezpieczeństwem dzieci i młodzieży, tj. wpływem kurateli sądowej na kształtowanie warunków bezpieczeństwa wśród tych grup społecznych. Skupiłem się na podmiotowym i przedmiotowym wymiarze bezpieczeństwa, na pewności istnienia i przetrwania danego uczestnika życia społecznego oraz pewności jego stanu posiadania i szans. Bazując na aspektach bezpieczeństwa społecznego, kulturowego i ekonomicznego, na tym etapie moich zainteresowań naukowych, opublikowałem artykuły naukowe:

- M. Zamarlik – Mazurek, W. Mazurek, „Alkoholizm chorobą rodzinną” - w „Wychowawca” ISSN 1230-372, 2008 r. Nr 11, str. 18-27.
- W. Mazurek, „Stanisław Jedlewski – twórca nowoczesnych koncepcji metod resocjalizacyjnych” w „Konspekt” ISSN 1509-6726, nr 1-2/2009 Nr (32), str. 104-107. 2009 r.
- W. Mazurek, W. Węglarz „Oblicza Bezpieczeństwa Wyzwania i Zagrożenia. Wartości chrześcijańskie propagowane wśród młodych pokoleń i ich wpływ na bezpieczeństwo społeczne i kulturowe państwa” ISBN 978-83-62139-90-3, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 89-102 oraz Kinga Orzeł-Dereń, W. Mazurek, „Oblicza Bezpieczeństwa 1/2015”. „Mniejszości narodowe i etniczne – bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w kontekście polskich Romów” ISBN 978-83-62139-86-6, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 64-81.

Zwieńczeniem mojej pracy badawczej dotyczącej tej sfery fenomenu bezpieczeństwa

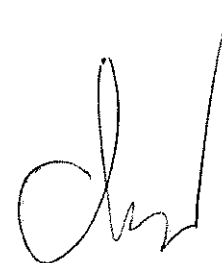
było przeprowadzenie badań i publiczna obrona pracy doktorskiej przygotowanej pod kierownictwem prof. Bożeny Muchackiej na temat: „Kuratela sądowa w kształtowaniu warunków bezpieczeństwa dzieci i młodzieży”.

Recenzentami mojej dysertacji byli prof. zw. dr hab. Jerzy Kunikowski i prof. dr hab. Bogdan Szulc prof. zw. Akademii Obrony Narodowej. W wyniku pozytywnej obrony publicznej rozprawy, na wniosek wyznaczonej komisji, Rada Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach nadała mi tytuł doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

W swojej dysertacji starałem się zwrócić uwagę na konieczność spojrzenia na problem kurateli sądowej w tworzeniu warunków bezpieczeństwa od strony historycznej, a także na znajomość ewolucji kurateli sądowej w Polsce jako istotną perspektywę, dzięki której owa kuratela staje się bardziej wyraźną formą wpływu na kształtowanie warunków bezpieczeństwa egzystencji. Ukazanie tego problemu w kontekście pracy kuratorów pozwoliło na ocenę ważności „społecznej misji” kuratorów sądowych.

Podjęta przeze mnie problematyka jest istotna społecznie, tak w kontekście dynamicznego rozwoju rozmaitych zagrożeń w sferze bezpiecznej egzystencji – zwłaszcza zagrożeń przestępczością zorganizowaną (po wejściu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej), jak również w kontekście wielokierunkowego rozwoju różnorodnych patologii społecznych. Toteż istnieje nagląca potrzeba, aby za przykładem kuratorów sądowych podejmować wyzwania wynikające z naszej odpowiedzialności za bezpieczeństwo egzystencji. W związku z powyższym, podjąłem decyzję, by opublikować książkę: „Kuratela sądowa w kształtowaniu warunków bezpieczeństwa dzieci i młodzieży”. Wydawnictwo WAM Kraków 2015. ISBN: 978-83-277-0191-6.

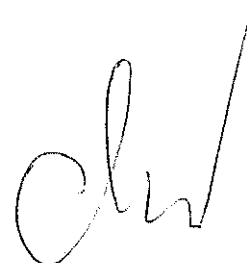
W dalszym etapie mojego rozwoju naukowo-badawczego skupiłem się na pogłębieniu wiedzy z zakresu rozpoznawania problemów o istotnym społecznie znaczeniu. Obszarem, wokół którego skoncentrowałem swoją aktywność były kwestie związane z bezpieczeństwem wewnętrznym i międzynarodowym. Na tej kanwie opublikowałem artykuły traktujące m.in. o roli instytucji państwowych w kształtowaniu poziomu bezpieczeństwa na arenie wewnętrznej i międzynarodowej. Powyższe zaowocowało wydaniem artykułów:

- R. Kręgulec, W. Mazurek, „Fenomen poczucia bezpieczeństwa ludzi młodych w Polsce w XX wieku w świetle wykładni prawa” – w „Kultura Bezpieczeństwa. Nauka-Praktyka – Refleksje” ISSN 2299-4033.Nr 15, Str. 211-236. 2014 r.
- R. Kręgulec, W. Mazurek „Unia Europejska w otoczeniu konfliktów na tle religijnym i etnicznym” „The European Union surrounded by conflicts on the religious and ethnic background” - w „Kultura Bezpieczeństwa. Nauka-Praktyka - Refleksje” ISSN 2299-4033. Nr 20, Str. 306-317. 2015 r.
- W. Mazurek, T. Cichoń „Społeczeństwo obywatelskie w demokratycznej Polsce, zagrożenia dla równowagi bezpieczeństwa, nadzieje, refleksje”, Czasopismo „Episteme” ISSN 1895-4421 nr 19/2013. t 2, 383-396.
- W. Mazurek, T. Cichoń „Oblicza bezpieczeństwa. Chryścijaństwo a Islam”. „Oblicza bezpieczeństwa a występujące zagrożenia” ISBN 978-83-65644-25-1, Kraków 2017 Wydawnictwo Attyka str. 156-177.
- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa Wyzwania i Zagrożenia”. „Wybrane zagrożenia dla fenomenu bezpieczeństwa” ISBN 978-83-62139-90-3, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 9-31.

Kontynuując i zarazem pogłębiając swoje zainteresowania naukowe dostrzegłem kwestie traktujące o terroryzmie, jego rodzajach i formach. Zainteresowałem się wymiarem funkcjonalnym bezpieczeństwa, jego zmiennością w czasie subiektywnych i obiektywnych aspektów bezpieczeństwa. Ewolucją wyzwań w stronę zagrożeń, globalizacją problemów regionalnych zwłaszcza w wymiarze procesualnym z uwidoczną dynamiką, wynikającą zarówno z postępu naukowo – technicznego, jak i myśli społeczno – politycznej oraz rozwoju konceptualizacji w nauce i praktyce, w konsekwencji składających się na rozwój dziejowy. Dostrzegalną w warunkach transnarodowego przepływu zagrożeń rolę czynników wewnętrznych, której niedocenianie stanowi o słabości międzynarodowych instytucji bezpieczeństwa. Na tym etapie swojego rozwoju opublikowałem następujące artykuły:

- W. Mazurek „Działania o charakterze terrorystycznym jako współczesne zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego” Czasopismo „Episteme” ISSN 1895-4421 nr 19/2013 t 2. str. 397-414.
- W. Mazurek „Pakistan – oblicza terroryzmu. Obszary konfliktów wewnętrznych w Pakistanie”. Czasopismo „Episteme” ISSN 1895-4421 nr 19/2013. t. 2 str. 415-428.

- W. Mazurek „Aspekty Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Aspekty Spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky Európskej Unie. Aspekten der Gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik der Europäischen Union. Aspects of the Common Foreign and Security Policy for the European Union” w *Disputationes Scientificalae Universitatis Catholicae In Ružomberok Rocnik XVII 2*, 2017 r., str. 56-65.
- W. Mazurek „Kryzys strefy Schengen w świetle zagrożeń dla bezpieczeństwa europejskiego” „Crisis of Schengen Area and endangerments of European security” w „*Oblicza Bezpieczeństwa a występujące zagrożenia*”. ISBN 978-83-62139-91-0 Wydawnictwo Attyka Kraków 2016 r. Str. 86-97.
- W. Mazurek „Polish Prison Service in state security system” w *Humanistic Scientific Fascicles Human Rights*” (zaświadczenie w załączeniu).
- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa 1/2015”. „Typologia zjawiska terroryzmu” ISBN 978-83-62139-86-6, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 9-31.
- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa a Występujące Zagrożenia”. „Twarz terroryzmu w Europie Wschodniej” ISBN 978-83-65644-25-1, Kraków 2017 Wydawnictwo Attyka str. 21-31.
- W. Mazurek, Úloha a úkoly OBSE - opatření na ochranu mezinárodní bezpečnosti v souvislosti s konfliktem na Ukrajině. „Rola i zadania OBWE – działania na rzecz ochrony bezpieczeństwa międzynarodowego na tle konfliktu na Ukrainie”, w *Kritika současných penitenciárních systémů a nové avantgardní resocializační směry* PUniverzita J. A. Komenského Praha, Roháčova 63, 130 00 Praha 3. Praga 2017 r. ISBN 978-80-7452-134-8 str. 208-222.
- W. Mazurek, G. Fuchs „, Faces of security. Radicalization of prisoners as a challenge for the future of security of the Polish penitentiary institutions”, przesłany do druku w *Internal Security* Nr ISSN 2080-5268.
- W. Mazurek, G. Fuchs „, Wybrane aspekty bezpieczeństwa cudzoziemców w polskich jednostkach penitencjarnych”, przyjętego do druku na łamach periodyku *Przegląd Policyjny* Nr ISSN: 0867-5708 (Zaświadczenie nr 3/2019 w załączeniu).

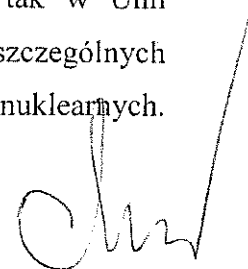

Na tej kanwie, swoje zainteresowania zogniskowałem wokół kwestii bezpieczeństwa związanego z energetyką jądrową, zagrożeniami związanymi z technologią nuklearną oraz możliwościami zagrożeń natury terrorystycznej dla fenomenu bezpieczeństwa. Po zapoznaniu się z literaturą przedmiotu dostrzegłem obszary, które w mojej ocenie są niewystarczająco zgłębione i opracowane naukowo. Opublikowałem artykuły naukowe traktujące o moich rozważaniach związanych z, jak to później zdefiniowałem, „brudnym terroryzmem”:

- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa a Występujące Zagrożenia”. „Bezpieczeństwo obiektów nuklearnych a zagrożenia terrorystyczne” ISBN 978-83-65644-25-1, Kraków 2017 Wydawnictwo Attyka str. 32-45.
- W. Mazurek „Wybrane polskie rozwiązania formalnoprawne dotyczące energetyki nuklearnej” w Humanistyczne Zeszyty Naukowe Prawa Człowieka (Humanistic Scientific Fascicles Human Rights) – zaświadczenie w załączeniu.

Kontynuując rozwój naukowy, postanowiłem dokonać próby podsumowania zebranej wiedzy w przedstawionym wyżej obszarze. W związku z powyższym opracowałem monografię pt.: „Oblicza Bezpieczeństwa. Miejsce energetyki nuklearnej w bezpieczeństwie energetycznym krajów Unii Europejskiej” („The Role of Nuclear Energy Production in Energy Security Strategy of European Union Member Countries”) - ISBN 978-83-277-1050 (WAM), ISBN 978-83-7614-213-5 (Ignatianum), 2015 r., str. 223, której współautorem jest mgr Joanna Popławska (oświadczenie współautora w załączeniu).

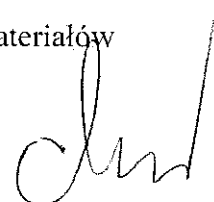
Jednym z głównych celów mojej pracy było przedstawienie znaczenia dla bezpieczeństwa energetyki nuklearnej w krajach członkowskich Unii Europejskiej. Szczegółową analizą objąłem zarówno sam proces rozwoju energetyki w kontekście samego bezpieczeństwa jak również budowy (oddawania do użytku) nowych reaktorów – elektrowni, jak też zmian wielkości produkcji i strukturalnego udziału energii jądrowej w bilansie energetycznym poszczególnych państw Unii Europejskiej. Tak realizowane zadanie badawcze jest w pełni nowatorskie zarówno w sensie merytorycznym jak też zakresu terytorialnego pracy, czyli krajów Unii Europejskiej. Przedstawiona została historia energetyki nuklearnej – zarówno powstawanie samych elektrowni jądrowych jak i organizacji międzynarodowych regulujących działania związane z energią nuklearną, ze szczególnym uwzględnieniem działających w krajach europejskich. Scharakteryzowałem również sytuację energetyki nuklearnej na tle wszystkich rodzajów pozyskiwania energii elektrycznej tak w Unii Europejskiej, jak na całym świecie. Podjąłem w pracy próbę charakterystyki poszczególnych państw Unii Europejskiej produkujących energię elektryczną ze źródeł nuklearnych.

Opisałem 16 państw obecnej Unii Europejskiej, które pozyskują energię elektryczną ze źródeł nuklearnych lub też produkowały ją w przeszłości, lecz z różnych powodów zaprzestały. Każde z tych państw scharakteryzowane zostało zarówno pod względem zapewnienia bezpieczeństwa swoich obywateli, struktury energetycznej kraju oraz sytuacji energii nuklearnej w tej strukturze, jak i prawodawstwa krajowego oraz obowiązujących w danym państwie umów międzynarodowych związanych z energią nuklearną. Kolejność pojawiania się państw w rozdziale drugim określiłem według wielkości produkcji energii nuklearnej. Podjąłem próbę charakteryzacji miejsca energetyki nuklearnej w obszarze bezpieczeństwa państwa, choć przez wzgląd na strach z nią związany nie jest to proste zadanie. Ukazuje on zatem zarówno zagrożenia jak i zalety energetyki nuklearnej, jednakże nie przedstawiając jednoznacznych perspektyw jej przyszłości w regionie europejskim.

Cel pracy zrealizowałem poprzez zaprezentowanie poszczególnych krajów w układzie konkretnych problemów takich jak: wielkość produkcji energii, dane o elektrowniach nuklearnych czy też prawodawstwo krajowe oraz międzynarodowe odnoszące się do energetyki nuklearnej, a obowiązujące w poszczególnych krajach. Treści opisowe wzbogaciłem zestawieniami tabelarycznymi, wykresami, fotografiami oraz mapami. W książce zawarłem analizy i syntezy danych statystycznych zaczerpniętych z szerokiego spektrum źródeł naukowych i otwartych. W książce podjąłem także analizę zagrożeń terrorystycznych związanych z energetyką nuklearną, zestawiając terrorystyczne zorganizowane działanie pojedynczej osoby lub grupy, zmierzające do naruszenia istniejącego porządku organizacyjno-prawnego, którego celem jest zastraszenie ludności albo zmuszenie rządu, społeczeństwa lub międzynarodowej organizacji do wykonania określonych zachowań lub świadczeń, często poprzez wykorzystanie przemocy fizycznej, broni palnej czy ładunków wybuchowych. Mając na uwadze fakt, że terrorystyczny, szczególnie w ostatnich kilku latach prowadzi do śmierci tysięcy niewinnych ludzi na całym świecie, należy przyjąć za pewnik, że realnie staje się zagrożenie także w obszarze związanym z energetyką nuklearną.

Terrorystyczny nuklearny jest wciąż zaliczany przez wiele osób do sfery fantastyki naukowej, lecz obecnie na świecie łatwo dostępne są materiały niebezpieczne i możliwości technologiczne, a terroryści otwarcie dążą do spowodowania katastrof, w których będzie ginęło coraz więcej ludzi. Biorąc pod uwagę fakt, że nikt nie może przewidzieć i zapobiec wszystkim atakom terrorystycznym, jedyną ochroną przed tymi zamachami jest pozbawienie możliwości ich dokonywania przez terrorystów; podstawą jest utrudnienie im zarówno podróżowania oraz korzystania ze wsparcia finansowego, jak i nabywania materiałów

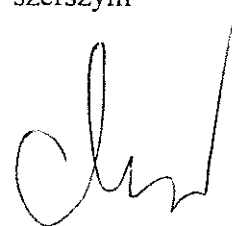
nuklearnych i radioaktywnych. Aby to osiągnąć należy podjąć kroki, których celem będzie znaczne ograniczenie niebezpiecznych materiałów, wprowadzenie skutecznej kontroli ich eksportu oraz uszczelnienie systemu zapobiegającego ich rozprzestrzenianiu. Jednym z takich kroków jest powołana przez byłego prezydenta Stanów Zjednoczonych, George'a W. Busha, Inicjatywa na Rzecz Bezpiecznego Rozprzestrzeniania (Proliferation Security Initiative) niebezpiecznych materiałów w tym substancji radioaktywnych i nuklearnych. Terroryzm nuklearny w praktyce odnosi się jednak jedynie do uzyskania przez terrorystów broni jądrowej, co w konsekwencji może grozić niewyobrażalnymi konsekwencjami dla świata.

Kolejny etap mojej pracy naukowej związany jest z aktywnością dotyczącą popularyzowania nauk o bezpieczeństwie. Należy do tego zaliczyć wydanie, jak do tej pory, czterech Monografii z cyklu „Oblicza Bezpieczeństwa”, który to tytuł powstał z mojej inicjatywy. W publikacjach:

- „Oblicza bezpieczeństwa” ISBN 978-83-62139-86-6 pełniłem funkcję Redaktora Naukowego, Wydawnictwo Attyka Kraków 2015.
- „Oblicza Bezpieczeństwa. Wyzwania i Zagrożenia” ISBN 978-83-62139-90-3 pełniłem funkcję Redaktora Naukowego, Wydawnictwo Attyka, Kraków 2015.
- „Oblicza Bezpieczeństwa Zagrożenia...” ISBN 978-83-62139-91-0 pełniłem funkcję Redaktora Naukowego, Wydawnictwo Attyka, Kraków 2016.
- „Oblicza Bezpieczeństwa a Występujące Zagrożenia” ISBN 978-83-65644-25-1 – pełniłem funkcję Redaktora Naukowego, Wydawnictwo Attyka, Kraków 2017.

Cykl, ma na celu skupianie naukowców, ekspertów, teoretyków oraz praktyków w sferze bezpieczeństwa, by mogli się oni wymieniać swoimi spostrzeżeniami i naukowymi przemyśleniami. Opracowania te mają służyć studentom, pracownikom administracji rządowej i samorządowej oraz funkcjonariuszom różnego rodzaju służb państwowych zajmujących się kwestiami bezpieczeństwa państwa.

Kolejną moją inicjatywą popularyzującą nauki o bezpieczeństwie było utworzenie w kwietniu 2015 roku i prowadzenie w Gazecie Miechowiec – w wydaniu internetowym i papierowym – działu „Oblicza Bezpieczeństwa”, w którym są poruszane sprawy bezpieczeństwa w interdyscyplinarnym ujęciu. Do współpracy zaprosiłem ekspertów z dziedziny bezpieczeństwa, którzy wyrazili chęć dzielenia się swoją wiedzą z szerszym

gronem społeczeństwa i uświadamiania, jakie zagrożenia występują lub mogą wystąpić w otaczającej nas rzeczywistości. Pełnię tam funkcję Redaktora działu.

W swojej działalności popularyzującej nauki o bezpieczeństwie, byłem twórcą koncepcji i przygotowania programu uruchomionego na kierunku Politologia Akademii Ignatianum (zaświadczenie w załączeniu) innowacyjnej specjalności „Logistyka bezpieczeństwa”. Moje zadania polegały na konsultacjach z otoczeniem zewnętrznym, przygotowaniu programu studiów, zaprojektowaniu sylwetki absolwenta, nadzorze nad spójnością sylabusów przedmiotów oraz koordynacji prowadzenia zajęć z prowadzącymi przedmioty. Kierunek studiów został zatwierdzony i uruchomiony. Moim głównym celem było stworzenie takiego profilu absolwenta by posiadał on niezbędną wiedzę z zakresu koncepcji logistyki i bezpieczeństwa w kontekście najnowszych teorii polityki. Winien także rozpoznawać i poruszać się w sferze przepisów normatywnych i pragmatyk służbowych służb państwowych odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne państwa. Niezbędne jest także, by posiadał wiedzę na temat elementarnych metod zarządzania ryzykiem w bezpieczeństwie oraz logistycznych uwarunkowań dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony ludności i zarządzania infrastrukturą krytyczną.

W swojej działalności naukowej wiele wysiłku włożyłem w uzyskanie rekomendacji kierunków kształcących z zakresu bezpieczeństwa od m.in. 6 Brygady Powietrznodesantowej w Krakowie, Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Krakowie, Zakładu Karnego w Krakowie – Nowej Hucie, Lotniczego Pogotowia Ratunkowego, Komendy Miejskiej Policji w Krakowie i Straży Miejskiej w Krakowie.

Moje zaangażowanie oraz systematyczne dążenie do rozwoju naukowego zostało docenione poprzez przyjęcie mnie do grona Recenzentów:

- Zostałem członkiem w radzie recenzentów Episteme Czasopisma Naukowo-Kulturalnego. Czasopismo posiada 4 punkty na liście B w punktacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. (zaświadczenie w załączeniu).
- Zostałem recenzentem „Horyzontów polityki” – czasopisma naukowego Instytutu Politologii, Wydziału Pedagogicznego, Akademii Ignatianum w Krakowie. Czasopismo posiada 5 punktów na liście B w punktacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. (zaświadczenie w załączeniu).
- Decyzją Kolegium Dziekańskiego Wydziału nauk o Bezpieczeństwie Krakowskiej Akademii im. A.F. Modrzewskiego zostałem powołany do składu Komitetu

Naukowego Serii Wydawniczej Wydziału Nauk o Bezpieczeństwie „Bezpieczeństwo i obronność” Czasopismo posiada 5 punktów na liście B w punktacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Akt Powołania w załączeniu).

- Zostałem powołany do grona Redaktorów tematycznych „Prawa człowieka. Humanistyczne Zeszyty Naukowe. Humanistic – Scientific Fascicles” – Czasopismo posiada 6 punktów na liście B w punktacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (potwierdzenie w załączeniu).

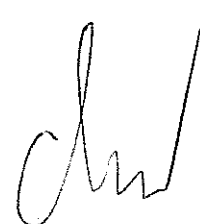
Kontynuując rozwój naukowy, odbyłem staż naukowy w Instytucie Bezpieczeństwa Narodowego Wydziału Nauk o Bezpieczeństwie Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie (Zaświadczenie L.dz. WnoB/362/2017 w załączeniu). Wiele wyniosłem także z faktu odbycia stażu naukowego w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego, gdzie uczestniczyłem w sporządzaniu m.in. analiz na potrzeby Szefa BBN w kancelarii Prezydenta RP.

Otrzymałem także wyróżnienie Dyrektora Instytutu Nauk o Polityce i Administracji Akademii Ignatianum w Krakowie za wkład w rozwój nauki w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie – kopia wyróżnienia w załączeniu.

Publikacje – zestawienie sumaryczne:

Cykl publikacji związanych z obszarem moich zainteresowań naukowo-badawczych obejmuje publikację 3 monografii recenzowanych, 1 podręcznika i 1 skryptu dla studentów, 4 książek z cyklu „Oblicza Bezpieczeństwa”, również recenzowanych, 24 artykułów w czasopismach punktowanych różnej rangi, publikowanych w języku polskim i angielskim.

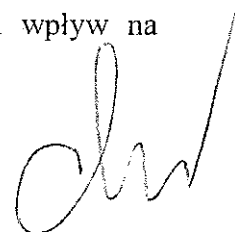
- M. Zamarlik – Mazurek, W. Mazurek, „Alkoholizm chorobą rodzinną” w miesięczniku „Wychowawca” wydawanym przez Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli i Wychowawców w Krakowie, ISSN 1230-372, 2008 r. Nr 11, str. 18-27. Wkład własny określam na 90%. Udział współautorki polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia z zakresu profilaktyki społecznej.
- W. Mazurek „Stanisław Jedlewski – twórca nowoczesnych koncepcji metod resocjalizacyjnych” w kwartalniku społeczno-kulturalnym Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie „Konspekt” ISSN 1509-6726, nr 1-2/2009 Nr (32),str. 104-107. 2009 r.

- R. Kręgulec, W. Mazurek „Fenomen poczucia bezpieczeństwa ludzi młodych w Polsce w XX wieku w świetle wykładni prawa” - w „Kultura Bezpieczeństwa. Nauka-Praktyka - Refleksje” wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego APEIRON w Krakowie, ISSN 2299-4033.Nr 15, str. 211-236. Wkład własny określam na 95%. Udział współautora polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia z obszaru nauk prawnych.
- R. Kręgulec, W. Mazurek „Unia Europejska w otoczeniu konfliktów na tle religijnym i etnicznym”. „The European Union Surrounded by conflicts on the religious and ethnic background” - w „Kultura Bezpieczeństwa. Nauka-Praktyka - Refleksje”, wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego APEIRON w Krakowie, ISSN 2299-4033. Nr 20, Str. 306-317. Wkład własny określam na 97%. Udział współautora polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia z obszaru nauk prawnych.
- W. Mazurek, T. Cichoń „Społeczeństwo obywatelskie w demokratycznej Polsce, zagrożenia dla równowagi bezpieczeństwa, nadzieje, refleksje”. Czasopismo „Episteme” wydawane przez Stowarzyszenie Twórców Nauki i Kultury EPISTEME w Krakowie, ISSN 1895-4421 nr 19/2013. t 2, str. 383-396. Wkład własny określam na 97%. Udział współautora polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia z obszaru nauk społecznych i religii.
- W. Mazurek, T. Cichoń „Oblicza bezpieczeństwa. Chrześcijaństwo a Islam”. „Oblicza bezpieczeństwa a występujące zagrożenia” ISBN 978-83-65644-25-1, Kraków 2017 Wydawnictwo Attyka str. 156-177. Wkład własny określam na 97%. Udział współautora polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia z obszaru nauk społecznych i religii.
- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa Wyzwania i Zagrożenia. Wybrane zagrożenia dla fenomenu bezpieczeństwa” ISBN 978-83-62139-90-3, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 9-31.
- W. Mazurek „Działania o charakterze terrorystycznym jako współczesne zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego” Czasopismo „Episteme”

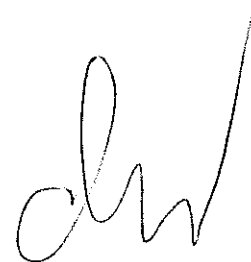
wydawane przez Stowarzyszenie Twórców Nauki i Kultury EPISTEME w Krakowie ISSN 1895-4421 nr 19/2013 t. 2, str. 397-414.

- W. Mazurek „Pakistan – oblicza terroryzmu. Obszary konfliktów wewnętrznych w Pakistanie”. Czasopismo „Episteme” wydawane przez Stowarzyszenie Twórców Nauki i Kultury EPISTEME w Krakowie ISSN 1895-4421 nr 19/2013. t. 2 str. 415-428.
- W. Mazurek „Prawa i wolności obywatela Rzeczypospolitej Polskiej w świetle uprawnień ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu” w „Oblicza Bezpieczeństwa. Zagrożenia.” ISBN 978-83-62139-91-0, Wydawnictwo Attyka w Krakowie. Str. 62-73.
- W. Mazurek „Aspekty Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Aspekty Spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky Európskej unie. Aspekten der Gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik der Europäischen Union. Aspects of the Common Foreign and Security Policy for the European Union” w Disputationes Scientifcae Universitatis Catholicae In Ružomberok Rocnik XVII 2, 2017 r., str. 56-65.
- W. Mazurek „Kryzys strefy Schengen w świetle zagrożeń dla bezpieczeństwa europejskiego”. „Crisis of Schengen Area and endangerments of European security”. w „Oblicza Bezpieczeństwa a występujące zagrożenia”. ISBN 978-83-62139-91-0 Wydawnictwo Attyka Kraków 2016 r. Str. 86-97.
- W. Mazurek „ Education for safety – nuclear Energy as a pillar of national Energy security” w „Nowyje Technologii nauczania”. nr 89 Kiev 2016. Str. 54-61.
- W. Mazurek, R. Kręgulec „Wspólnotowe aspekty polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Community aspects of the foreign policy and Safeties of the European Union. Die gemeinsamen Aspekten der Aussenpolitik und Sicherheit innerhalb der Europäischen Union” . Kultura Bezpieczeństwa Nauka – Praktyka – Refleksje Nr 22, 2016 (253–265). Wkład własny określam na 97%. Udział współautora polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia z obszaru nauk prawnych.
- W. Mazurek „Polish Prison Service in state security system” w Humanistic Scientific Fascicles Human Rights” (Zaświadczenie w załączeniu).
- W. Mazurek, W. Węglarz „Oblicza Bezpieczeństwa Wyzwania i Zagrożenia. Wartości chrześcijańskie propagowane wśród młodych pokoleń i ich wpływ na

bezpieczeństwo społeczne i kulturowe państwa” ISBN 978-83-62139-90-3, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 89-102. Wkład własny określam na 97%. Udział współautora polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia z obszaru nauk społecznych, kulturowych i religii.

- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa 1/2015”. „Typologia zjawiska terroryzmu” ISBN 978-83-62139-86-6, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 9-31.
- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa a Występujące Zagrożenia”. „Twarz terroryzmu w Europie Wschodniej” ISBN 978-83-65644-25-1, Kraków 2017 Wydawnictwo Attyka str. 21-31.
- W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa a Występujące Zagrożenia”. „Bezpieczeństwo obiektów nuklearnych a zagrożenia terrorystyczne” ISBN 978-83-65644-25-1, Kraków 2017 Wydawnictwo Attyka str. 32-45.
- K. Orzeł – Dereń, W. Mazurek „Oblicza Bezpieczeństwa 1/2015”. „Mniejszości narodowe i etniczne – bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w kontekście polskich Romów” ISBN 978-83-62139-86-6, Kraków 2015 Wydawnictwo Attyka str. 64-81. Wkład własny określam na 97%. Udział współautorki polegał na usystematyzowaniu zebranego przeze mnie materiału w zakresie specjalistycznej wiedzy i doświadczenia w pracy ze społecznością polskich Romów.
- W. Mazurek „Wybrane polskie rozwiązania formalnoprawne dotyczące energetyki nuklearnej” w Humanistycznych Zeszytach Naukowych Prawa Człowieka (Humanistic Scientific Fascicles Human Rights) – zaświadczenie w załączeniu.
- W. Mazurek Úloha a úkoly OBSE - opatření na ochranu mezinárodní bezpečnosti v souvislosti s konfliktem na Ukrajině. „Rola i zadania OBWE – działania na rzecz ochrony bezpieczeństwa międzynarodowego na tle konfliktu na Ukrainie”, w Kritika současných penitenciárních systémů a nové avantgardní resocializační směry PUniverzita J. A. Komenského Praha, Roháčova 63, 130 00 Praha 3. Praga 2017 r. ISBN 978-80-7452-134-8 str. 208-222.
- W. Mazurek „ Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski” Artykuł po recenzji został przyjęty do druku Nr 38/2018 w EPISTEME czasopismo Naukowo Kulturalne wydawane przez Stowarzyszenie Twórców Nauki i Kultury EPISTEME w Krakowie, ISSN 1895-4421 - zaświadczenie w załączeniu.

- W. Mazurek „Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa energetycznego Unii Europejskiej” w; Humanistyczne Zeszyty Naukowe Prawa Człowieka (Humanistic Scientific Fascicles Human Rights) – zaświadczenie w załączeniu.

Opublikowałem również, recenzowane przez prof. zw. Jerzego Kunikowskiego podręczniki akademickie dla Studentów w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie:

- W. Mazurek „Główne problemy we współczesnej edukacji dla bezpieczeństwa” Podręcznik akademicki cz.I. Wydawnictwo Attyka 2018 r, ISBN 978-83-65644-37-4, str. 47.

W skondensowanej formie podręcznika akademickiego, opierając się na bogatej bibliografii oraz własnej wiedzy i doświadczeniu, zdefiniowałem podstawy bezpieczeństwa i jego rodzaje. Rozwinąłem pojęcie bezpieczeństwa strukturalnego a następnie narodowego. Określiłem współczesne zagrożenia militarne i niemilitarne. Edukacja dla bezpieczeństwa państwa ma za zadanie uświadomienie o istniejących zagrożeniach. Przedstawione zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa dają wgląd na to z jakimi problemami musi się zmierzyć nasz kraj w XXI wieku. Są to zagrożenia już znane naszemu państwu z historii. Bardzo ważne jest, aby nasz potencjał obronny i świadomość społeczna i ciągle wzrastała. Polska nie może polegać jedynie na korzyściach płynących z uczestnictwa i w sojuszach międzynarodowych. Polska w XXI wieku powinna dynamicznie rozwijać i profesjonalizować swoje siły zbrojne. Zapewnienie bezpieczeństwa narodowego Polsce to zadanie trudne. W obliczu nowych zagrożeń pojawia się konieczność sprostania im. Problematyka bezpieczeństwa narodowego staje się coraz bardziej popularna, co zauważyć można chociażby na przykładzie uczelni wyższych w naszym kraju. Coraz więcej powstaje kierunków studiów o charakterze bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa wewnętrznego. Fakt ten cieszy tym bardziej, że kierunki te spotkały się z wielką popularnością i zainteresowaniem studentów.

- W. Mazurek „Terroryzm i cyberterroryzm jako zagrożenie bezpieczeństwa państwa” Wydawnictwo Attyka 2018 r, ISBN 978-83-65644-38-1, str. 32.

Współczesny terroryzm jest zjawiskiem wielce różnorodnym, skomplikowanym i coraz trudniejszym do zwalczania. Celem niniejszego skryptu była analiza zjawiska terroryzmu, jako jednego z najistotniejszych współczesnych zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego. Na podstawie zgromadzonych i przytoczonych informacji, można wyciągnąć wniosek, iż każdy z rozważanych powyżej rodzajów

terroryzmu ma na celu naruszenie istniejącego porządku prawnego, wymuszenie na władzach państwowych i społeczeństwie określonych zachowań. Działania terrorystów realizowane są z niespotykaną bezwzględnością, za pomocą różnych (często wyszukanych) form przemocy, w celu nadania grupom terrorystycznym rozgłosu i wytworzenia lęku w społeczeństwie. Z przedstawionej analizy wynika, iż we współczesnym terroryzmie dominują tendencje, które w coraz wyraźniej się zazębiają, a już teraz widać, iż walka z terroryzmem w XXI wieku będzie przebiegała przede wszystkim wzdłuż podziałów kulturowo-religijnych.

Istotnym elementem działalności w obrębie obszaru moich zainteresowań naukowych, uznaję współpracę z naukowcami z kilku polskich i zagranicznych uczelni. Koncentrowały się one między innymi na: konsultacji procesu badawczego, opiniowaniu autorskich narzędzi diagnostycznych, recenzji publikacji. W ramach swojej działalności naukowej uczestniczyłem aktywnie w wielu konferencjach naukowych m.in. w Studenckiej Konferencji Naukowej „Perspektywy zwalczania przestępczości zorganizowanej” zorganizowanej przez Studenckie Kryminalistyczne Koło Naukowe WSBPI Apeiron w Krakowie (zaświadczenie w załączeniu).

Byłem współorganizatorem VII Ogólnopolskiej i I międzynarodowej konferencji naukowej „Natura – Człowiek – Kultura”, na której byłem koordynatorem sekcji nauk społecznych. Organizatorem było Stowarzyszenie Twórców Nauki i Kultury EPISTEME w Krakowie (zaświadczenie w załączeniu).

Zorganizowałem w Instytucie Politologii Akademii Ignatianum konferencję naukową „Rola Służb Państwowych i Niepaństwowych w Kształtowaniu Bezpieczeństwa Publicznego” (zaświadczenie w załączeniu) oraz jestem Moderatorem konferencji naukowej; „Zagrożenia terrorystyczne – wybrane aspekty bezpieczeństwa Państwa”, która planowana jest na 2018 rok.

Brałem czynny udział w Międzynarodowym Kongresie Penitencjarnym nt. Europejskiej praktyki wykonywania kary pozbawienia wolności i opieki postpenitencjarnej oraz II-giej Świętokrzyskiej Uniwersyteckiej Konferencji Penitencjarnej nt. „Polskiego modelu wykonywania kary pozbawienia wolności i opieki postpenitencjarnej”. Wystąpienie dot. „Służby więziennej w systemie bezpieczeństwa Państwa”. Przewodniczyłem jednemu z Panelów dotyczących „fenomenu bezpieczeństwa”.

W ramach działalności naukowo badawczej współpracuję przy realizacji zadania badawczego nr WnoB/DS/3/015 pt.: „Poczucie bezpieczeństwa wśród mieszkańców Krakowa” jako konsultant wielopłaszczyznowego diagnozowania programów bezpieczeństwa społecznego (zaświadczenie w załączeniu).

Pełnię funkcje konsultanta ds. bezpieczeństwa podczas realizacji zadania „Dzień Romów w Sejmie RP” nr umowy WPS-VI.61113.24.205. Jest to zadanie w sprawie udzielania dotacji celowej SRwP na realizację zadań „Programu integracji społeczności romskiej w Polsce na lata 2014 – 2020”, ustanowionego uchwałą nr 202/2014 Rady ministrów z dnia 7 października 2014 r.

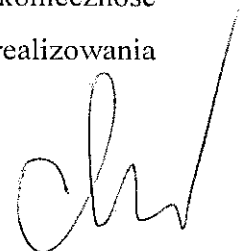
Brałem udział w uruchomieniu projektu: „Krok do samodzielności – aktywizacja osób niepełnosprawnych umysłowo i ich opiekunów”, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego poddziałanie 9.1.5 w zakresie konsultanta obszaru związanego z bezpieczeństwem i ochroną informacji danych osobowych (Zaświadczenie w załączeniu).

Jestem członkiem zespołu eksperckiego powołanego przez Ministerstwo Sprawiedliwości do utworzenia Państwowej Akademii Kryminologii, jako publicznej uczelni służb państwowych, której celem będzie kształcenie pracowników i funkcjonariuszy Służby Więziennej (potwierdzenie w załączeniu).

Jako swój osobisty rozwój naukowy postrzegam członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych tj.:

- Polskie Towarzystwo Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach w Instytucie Nauk Społecznych i Bezpieczeństwa,
- Polska Platforma Bezpieczeństwa Wewnętrznego – PPBW – jest to naukowa sieć, powstała w 2005 r. jako jedna z nadzorowanych przez Radę Ministrów, a zainicjowanych przez Komisję Europejską platform technologicznych, której zadania polegają na tworzeniu zaawansowanych, zintegrowanych narzędzi technologicznych i informatycznych, wspomagających działania organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości na rzecz bezpieczeństwa publicznego.

Kontynuując wyznaczoną przeze mnie drogę naukową uświadomiłem sobie konieczność wychodzenia poza wąsko rozumiane ramy uprawianej dyscypliny i realizowania

interdyscyplinarnego podejścia do zgłębianych zagadnień skupionych wokół fenomenu bezpieczeństwa, co w mojej ocenie znajduje odzwierciedlenie w ewaluacji interdyscyplinarnego podejścia do nauk o bezpieczeństwie, poszerzanie swoich horyzontów naukowych poprzez aktywne angażowanie się jako członek organizacji traktujących o bezpieczeństwie i różnych jego wymiarach.

Działalność dydaktyczna oraz współpraca międzynarodowa.

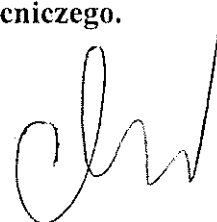
W ramach dotychczasowej działalności dydaktyczno-naukowej jako adiunkt i wykładowca prowadziłem zajęcia dydaktyczne w Szkole Wyższej im. Bogdana Jańskiego, Wydział Zamiejscowy w Krakowie, Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, Krakowskiej Akademii im. A.F. Modrzewskiego w Krakowie, Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie i nadal prowadzę w Akademii Ignatianum w Krakowie, obejmujące wszystkie formy zajęć: wykłady, konwersatoria, ćwiczenia i seminaria. Zajęcia te prowadzone były w ramach studiów I i II stopnia oraz studiów podyplomowych.

Za równie istotne w mojej dotychczasowej działalności dydaktyczno-naukowej poczytuje sobie prowadzenie zajęć na studiach podyplomowych oraz stworzenie koncepcji i wdrożenia nowego kierunku studiów oraz pełnienie funkcji kierownika studiów podyplomowych „Edukacja dla bezpieczeństwa”. Ważnym elementem w procesie oceny mojego dorobku dydaktycznego jest jakość prowadzonych przeze mnie zajęć, które są wysoko oceniane zarówno podczas prowadzonych hospitacji, jak i przez studentów (anonimowe ankiety; wyniki w załączeniu).

Nadto, w Akademii Ignatianum w Krakowie prowadzę następującą działalność dydaktyczną:

- Członek komisji egzaminacyjnych prac licencjackich,
- Przewodniczący komisji obron prac licencjackich,
- Promotor prac podyplomowych na studiach podyplomowych,
- Przewodniczący komisji obron prac magisterskich,
- Kierownik studiów podyplomowych w Katedrze Historii Polityki.

Działalność promotorska, opieka naukowa nad studentami oraz opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego.

W ramach dotychczasowej działalności naukowo-dydaktycznej, pod moim kierunkiem jako promotora, przygotowano i obroniono w sumie 37 prac: licencjackich (15), magisterskich (10) oraz prac na studiach podyplomowych (12). Obecnie prowadzę seminaria na poziomie licencjatu dla 30 studentów oraz magisterskim dla 20 studentów.

Pełnię również funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim:

- mgr Justyny Jasiak-Fik nt. Polityka stosowania środków poprawczych i skuteczność środków wychowawczych stosowanych wobec nieletnich na przykładzie województwa śląskiego. Promotor rozprawy: dr hab. Leszek Wieczorek prof. UJK Prodzikan Wydziału Prawa Administracji i Zarządzania UJK w Kielcach).

Za ważne elementy realizacji moich zainteresowań naukowych, jakie wymieniłem w zaprezentowanych obszarach uważam:

- konsekwencję w rozpoznawaniu interdyscyplinarnego podejścia do fenomenu bezpieczeństwa, przy jednoczesnej elastyczności w doborze obszarów problematycznych (terroryzm, energetyka nuklearna, uwarunkowania międzynarodowe, kryzys) oraz dbaniu o rozwój w zakresie: metodologicznym, poznawczym i aplikacyjnym;
- stosowanie pełnej triangulacji badawczej (badacza, danych zastanych, teoretycznej, metodologicznej);
- współpracę z naukowcami z największych ośrodków akademickich w Polsce oraz z praktykami z kraju i zagranicy;
- poszerzanie horyzontów naukowo – poznawczych w sferze nauk o bezpieczeństwie poprzez czynne uczestnictwo w organizacjach traktujących o bezpieczeństwie i zarazem realizację i pogłębianie zainteresowań naukowych;
- opracowanie i realizowanie działań związanych z popularyzacją nauk o bezpieczeństwie;
- przekraczanie granic pomiędzy dyscyplinami i subdyscyplinami łącząc przy tym naukę z praktyką w obszarze fenomenu nauk o bezpieczeństwie.

Działalność naukowo-badawczą łączę nieprzerwanie z działalnością dydaktyczną i organizacyjną. Dotychczas prowadziłem i prowadzę wykłady, konwersatoria, seminaria i ćwiczenia z następujących przedmiotów:

- Bezpieczeństwo państwa,

- Historia i podstawy prawne bezpieczeństwa państwa,
- Bezpieczeństwo międzynarodowe,
- System bezpieczeństwa publicznego RP,
- Zarządzanie kryzysowe,
- Prawne i polityczne aspekty terroryzmu.

Sumaryczny wynik mojej aktywności publikacyjnej, uczestnictwa w konferencjach oraz realizacji projektów badawczych, obliczony na podstawie kryteriów zawartych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 lipca 2012 roku w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym, wynosi 272 punkty. W tabeli przedstawiam sposób jego wyznaczenia.

Wykaz opublikowanych prac naukowych na podstawie Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. 2011 nr 196 poz. 1165):

Rodzaj publikacji	Liczba punktów
Autorstwo monografii naukowych	95
Publikacje pod redakcją	20
Autorstwo i współautorstwo rozdziałów w pracach zbiorowych w języku polskim	45
Autorstwo i współautorstwo rozdziałów w pracach zbiorowych w języku angielskim	12
Autorstwo artykułów w czasopismach znajdujących się na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH)	37
Autorstwo artykułów w czasopismach znajdujących się na wykazie czasopism punktowanych w części C i B zgodnie z rokiem opublikowania	62
Autorstwo recenzji w czasopismach znajdujących się na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH)	1

Aktywność osób współtworzących ww. publikacje polegała głównie na usystematyzowaniu zgromadzonych przeze mnie materiałów, uzupełnienie ich o specjalistyczną wiedzę z dziedzin pokrewnych oraz miała na celu uwidocznienie interdyscyplinarnego podejścia do fenomenu bezpieczeństwa.

Moja dotychczasowa służba na każdym szczeblu od podstawowego do rządowego, praca naukowa oraz dydaktyczna ściśle związane z bezpieczeństwem, umożliwiły mi ugruntowanie posiadanej i zdobycie nowej wiedzy w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa we wszystkich jego aspektach. Interdyscyplinarność powyższego, umożliwiła mi szersze spojrzenie na te zagadnienia. Praktyka tego rodzaju wskazała na różne obszary, które należy poddać naukowej eksploracji. Zdobyte doświadczenia umocniły mnie w przekonaniu, że fenomen bezpieczeństwa należy rozpatrywać w oparciu o wiedzę i doświadczenie, korzystając także z dorobku innych dyscyplin naukowych. Nabyta wiedza i umiejętności przeniesione na grunt praktyczny wywarły pozytywny wpływ na mój osobisty rozwój naukowy jak i zostały docenione przez środowisko, w którym funkcjonuję łącząc służbę na rzecz państwa z działalnością dydaktyczną i naukową na rzecz kolejnych pokoleń a przede wszystkim z pasją w zgłębianiu fenomenu bezpieczeństwa.

Witold Maruń

CM